

ISÄ JAKOVOKSEN JÄÄHYVÄISKIRJE VELJESTÖLLE SAIRAUSKOHTAUKSEN JÄLKEEN, JOSTA HÄN KUITENKIN TOIPUI

Pyhän Daavidin luostarissa, toukokuun 23. päivänä 1977

Pyhät isät, Kyrillos ja Serafim, pyhien esirukoustenne tähden, Herra, meidän Jumalamme, armahtakoon meitä.

Pyhät isäni, pitäkää huolta Pyhän Daavidin luostarista. Kaikki, mitä tässä pyhässä luostarissa on, museo ja niin edelleen, kuuluu pyhälle Daavidille. Samoin kaikki tavarat – kirjat, rahat ja muu sellainen – pyhän Daavidin keljassa, jossa vuodesta 1952 lähtien olen asunut, kuuluvat hänelle. Omakseni en ole koskaan tahtonut mitään. Ainoastaan heikkouteni ja jokapäiväisten tarpeitteni tähden nuo tavarat olivat käytössäni. Koska olen tajunnut olevani tomua ja tuhkaa, en ole koskaan himoinnut mitään enkä ajatellut, että minun pitäisi omistaa jotakin itseäni varten.

Pitäkää huolta, että kaikissa asioissa keskenänne vallitsee aina rakkaus, sillä rakkaus peittää syntien paljouden. Juuri siksi, että me rakastaisimme toisiamme, Kristuskin astui ristille.

Jos meillä on keskinäinen rakkaus, silloin me olemme Jumalan lapsia. Mikäli minä, tomusta luotu ihminen, olen jossakin teitä murehduttanut, antakaa se minulle anteeksi. Herran armo olkoon kanssanne.

Suutelen teitä pyhällä suudelmalla.

Vähäisin pappismunkkien joukossa,
+ Isä Jakovos

Kääntänyt kreikasta Hannu Pöyhönen